

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum vouere sit actus patriæ vel religionis? 5

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

quia, in quantum homo, habebat firmatam voluntatem in bono, quasi comprehensor existens: quamuis per quandam similitudinem ex persona eius dicatur in Psalm 65. * secundum glossam, Vota mea redam in conspectu timentium eum. Loquitur autem de corpore suo quod est Ecclesia. Apostoli autem intelliguntur vouisse pertinentia ad perfectionis statum, quando Christum relictis omnibus sunt secuti.

ARTIC. V.

474
inf. 189
ar. 2. co.
Et 3. cōt.
6 138. co.
1 ff. o.
fus. 17. c.
12. cor. 2.
Opus.
18. c. 3.
* l. 2. de
Inuētiō-
ne, in sol.
4. ante ff.
nem lib.

est Aug.

Utrum votum sit actus latria, siue religionis?

AD quantum sic proceditur. Videtur, quod votum non sit actus latriæ siue religionis. Omne enim opus virtutis cadit sub voto. Sed ad eandem virtutem pertinere videtur promittere aliquid, & facere illud. Ergo votum pertinet ad quamlibet virtutem, & non specialiter ad religionem.

¶ 2 Præterea, secundum * Tullium, ad religionem pertinet cultum & ceremoniam Deo offerre. Sed ille qui vouet, nondum aliquid Deo offert, sed solum promittit. Ergo votum non est actus religionis.

¶ 3 Præterea, cultus religionis non debet exhiberi nisi Deo. Sed votum non solum fit Deo, sed etiam sanctis & prælatis, quibus religiosi proficentes obedientiam vouent. Ergo votum non est religionis actus.

SED contra est, quod dicitur Isai. 19. Colent eum in hostijs & muneribus, & vota vouebunt domino, & soluent. Sed colere Deum est propriè religionis siue latriæ. Ergo votum est actus latriæ siue religionis.

RESPONDEO dicendum, quod sicut supra dictum * est, omne opus virtutis ad religionem seu latriam pertinet per modum imperij, secundum quod ad diuinam reuerentiam ordinatur: quod est proprius finis latriæ. Ordinare autem alios actus in suum finem, pertinet ad virtutem imperantem, non ad virtutes imperatas. Et ideo ipsa ordinatio actuum cuiuscumque virtutis in seruitium Dei, est proprius actus latriæ. Manifestum est autem ex * prædictis, quod votum

9. 81. a 7

ar. 1.

ad 1.

a. 1. ¶ 2

tum est quædam promissio Deo facta, & quod promissio nihil est aliud quam ordinatio quædam eius quod promittitur, in eum cui promittitur. Vnde votum est ordinatio quædam eorum quæ quis vouet in diuinum cultum seu obsequium. Et sic patet quod vouere proprie est actus patriæ seu religionis.

Ad primum ergo dicendum, quod illud quod cadit sub voto, quandoque quidem est actus alterius virtutis, sicut ieiunare, & continentiam seruare; quandoque verò est actus religionis, sicut sacrificium offerre vel orare. Vtrorumque tamen promissio Deo facta ad religionem pertinet, ratione iam * dicta. Vnde patet quod votorum quoddam pertinet ad religionem, ratione solius promissionis Deo factæ, quæ est essentia voti, quandoque etiam ratione rei promissæ, quæ est voti materia.

Ad secundum dicendum, quod ille qui promittit, in quantum se obligat ad dandum, iam quodam modo dat: sicut dicitur fieri aliquid cum sit causa eius, quia effectus virtute continetur in causa. Et inde est quod non solum danti, sed etiã promittenti gratiæ aguntur.

Ad tertium dicendum, quod votum soli Deo fit: sed promissio etiam potest fieri homini. Et ipsa promissio boni quæ fit homini, potest cadere sub voto, in quantum est quoddam opus virtuosum. Et per hunc modum intelligendum est votum quo quis vouet aliquid sanctis vel prælatis: ut ipsa promissio facta sanctis vel prælatis cadat sub voto materialiter, in quantum scilicet homo vouet Deo se impleturum quod sanctis vel prælatis promittit.

ARTIC. VI.

Vtrum magis sit laudabile, & meritorium facere aliquid ex voto, quam sine voto?

AD sextum sic proceditur. Videtur, quod magis sit laudabile & meritorium facere aliquid sine voto, quam cū voto. Dicit enim * Prosper in secundo de vita contemplatiua, Sic abstinere, vel ieiunare debemus, ut non nos necessitati ieiunandi subdamus; ne iam non de-

in ca. ar.

475
inf 9 189
art. 2. co.
Et 3 qd.
28. ar. q.
cor. 12 3.
contra c.
118 et o-
pus. 17. c.
12 et op.
18. c. 13.
* 1 b. 2. c.
24 i pri.
& est o.
ult libri.